

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਭੋਜਨ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਹਿਰਦੇ ਸੁੱਧ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਤੁਹਾਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਭੋਜਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੱਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰ ਤੇ ਕਦੀ ਵੀ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਹੁਣ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰ ਤੇ ਕਦੇ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ ਮਰਨਾ ਸਿੱਖਣ। ਸਤਯੁੱਗ ਹੈ ਅਮਰਲੋਕ, ਉੱਥੇ ਕਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖਾਂਦਾ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤੂਲੋਕ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਸਭ ਦੀ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵੇਖਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਸ਼ੁਦਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਸੰਗਮਯੁੱਗੀ ਮਾਡਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਕਲਯੁੱਗ ਅਤੇ ਸਤਯੁੱਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁੱਗ। ਤਾਂ ਸੰਗਮਯੁੱਗੀ ਮਾਡਲ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਵਿੱਚ 15 - 20 ਸਫ਼ੇਦ ਪੇਸ਼ ਵਾਲੇ ਤਪੱਸਿਆ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਵੀ ਵਿਖਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਐਸਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝ ਜਾਣ ਕਿ ਇਹੀ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰ ਇਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹਨ। ਸਧਾਰਨ ਤਪੱਸਿਆ ਦੇ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਰਾਜਾਈ ਪਦ ਦੇ। ਉਵੇਂ ਇਹ ਵੀ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕੋਗੇ ਇਹ ਉਹ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਵਿਖਾਉਣਾ ਵੀ ਐਕੂਰੇਟ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਕੇ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਦੇਖਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਉਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਅਖਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਗਿਆਨ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੁੱਧੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬੰਧਨ ਵੀ ਟੁੱਟਦੇ ਜਾਣ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਖੱਤਰੀ ਕੁੱਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ। ਬੈਕੁੰਠ ਵੇਖ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਮੁੱਖ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠ। ਵੰਡਰ ਆਫ਼ ਵਰਲਡ ਸਤਯੁੱਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਵੇਂ ਚਿੱਤਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਰੰਗੀਨ ਪੇਸ਼ਾਕ ਤੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਤਪੱਸਿਆ ਦਾ। ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਹੀ ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਡ੍ਰੱਸ ਤਾਂ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਫ਼ੀਚਰਜ਼ ਤਾਂ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗੇ। ਉਹ ਹੋਇਆ ਅਪਵਿੱਤਰ ਮਾਰਗ, ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਫਿਰ ਉਹ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋਗਾ ਉਹ ਹੀ ਪਾਵੇਗਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਨਾ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੋ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸਾਰਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕ੍ਰਧਾਰੀ ਹੋ ਬੈਠਣਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼ੁਦਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਮਾਡਲ ਹੋਵੇ, ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲਿਖਣਾ ਵੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਸੰਗਮਯੁੱਗੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਸਫ਼ੇਦ ਪੇਸ਼ਾਕ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਰਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜਾ, ਰਾਮ ਪ੍ਰਜਾ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਧਰਮ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਹੀ। ਬਾਕੀ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਣਾ ਪਵੇ। ਰਾਮ ਰਾਜਾ, ਰਾਮ ਪ੍ਰਜਾ... ਧਰਮ ਦਾ ਉਪਕਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਸੈਮੀ ਸਵਰਗ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ 14 ਕਲਾ ਹੈ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਐਸੀ ਗਲਾਨੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਦੇਵੋ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਵਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਵਰਾਜ ਜੋ ਸਾਰੇ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਸੀਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਬਾਬਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖਿਆਲਾਤ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਘਰ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਓਗੇ। ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਖੇਲੂ ਖਤਮ। ਚੰਗੇ-ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਟਪਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਟਪਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵੀ ਰਹੇਗੀ। ਉੱਨਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ਇਸਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗੀ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੜੀਆਂ ਜਟਾਵਾਂ

ਹਨ। ਮਹਿਮਾ ਸਾਰੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਜਟਾਵਾਂ ਵੀ ਕੁਦਰਤੀ ਹਨ। ਰਾਜਯੋਗੀ ਅਤੇ ਯੋਗਨ ਇਹ ਸੱਚਾ-ਸੱਚਾ ਤਪੱਸਿਆ ਦਾ ਰੂਪ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰੋ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਦੇਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਆਦਿ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਾਲਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰ ਜਾਓ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਮਰਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਐਸਾ ਮਰਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰ ਤੇ ਕਾਲ ਆ ਨਾ ਸਕੇ। ਉੱਥੇ ਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਕਾਲ ਖਾਂਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮਰਪੁਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ। ਉਹ ਹੈ ਅਮਰਪੁਰੀ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਜਯੋਗ। ਤੁਸੀਂ ਲਿੱਖ ਦਿਉ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਭਾਰਤ ਦਾ ਰਾਜਯੋਗ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰੀਏ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਐਕੂਰੇਟ ਸਮਝਣ। ਇੰਨਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਬਹੁਤ ਅੱਛੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ। ਯਥਾ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪੂਜਾ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੂਲ ਜ਼ੋਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁੱਖ, ਸਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਨਾ ਪਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਖਾਓ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਿਵੇਂ-ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਵਿਖਾਓ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਪੂਜਾ, ਸੈਕਿੰਡ ਗ੍ਰੇਡ, ਥਰਡ ਗ੍ਰੇਡ ਪੂਜਾ ਵੀ ਵਿਖਾਓ। ਇਵੇਂ ਅਕੂਰੇਟ ਬਣਾਓ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਸਕੇ। ਮਿਹਨਤ ਤਾਂ ਕਰਨੀ ਹੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਬਾਕੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਓ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਣ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਸਕਾਂਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਰਥੀ ਬੱਚੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਮੇਲਜ਼ ਵੀ ਚੰਗੇ-ਚੰਗੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਨ ਤਾਂ ਹਨ ਜਗਦੀਸ਼, ਜੋ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਿਜਮੋਹਨ ਨੂੰ ਵੀ ਲਿਖਣ ਦਾ ਚੰਗਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੀਜਾ ਵੀ ਕੋਈ ਨਿਕਲ ਆਏ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤੁਸੀਂ ਕਲੀਅਰ ਕਰਦੇ ਜਾਓਗੇ ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਉਸ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਗੀਤ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਸਾਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇੰਦਾਂ ਹੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਮਾਲ ਹੈ ਉਹ ਮਿਲਦਾ ਰਹੇਗਾ - ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਕੰਮ ਕਾਜ ਕਰੋ, ਹੱਥ ਨਾਲ ਭੇਜਨ ਬਣਾਓ, ਬੁੱਧੀ ਸਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋਵੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੇਜਨ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੇਜਨ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਭੇਜਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਤਨੀ ਉਸ ਭੇਜਨ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਹੈ ਕਿ ਦੇਵਤੇ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੇਜਨ ਦੀ ਬੜੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਿਰਦੇ ਸੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਐਸੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਇਵੇਂ ਬਣ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਵਾਧਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਲੀ-ਹੋਲੀ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਐਸਾ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਿਕਲੇਗਾ ਜੋ ਕਹੇਗਾ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਭੇਜਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਚੈਲੰਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਐਸਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋਵੇ ਜੋ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਭੇਜਨ ਬਣਾਵੇ। ਭੇਜਨ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭੇਜਨ ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਦਾਰ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਭੇਜਨ ਨਾਲ ਵੀ ਰਿਫਰੈਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਯੋਗ ਵਾਲੇ ਫਿਰ ਗਿਆਨੀ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਵੀ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਰੱਖ ਦੇਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਹਾਰਥੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਭੇਜਨ ਤੇ ਵੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਯੋਗਯੁਕਤ ਖਾਣਾ ਬਣੇ। ਦੇਵਤੇ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੇਜਨ ਖਾਕੇ ਦੇਵਤੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਰੁੱਚੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਯੁੱਕਤੀ ਹੈ। ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਤੇ ਇਹ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੈ। ਵੰਡਰਫੁਲ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਵੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ - ਅਰਥ ਸਮੇਤ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਉਧਾ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਦੀਦਾਰ ਦੇ ਲਈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਦੀਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਇਵੇਂ ਬਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਇੰਨੇ ਅਨੇਕ ਚਿੰਤਰ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਹੈ। ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹਨ ਸਪਰਿਚਓਲ ਫਾਦਰ। ਉਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣਾ, ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣਾ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਦਾ ਖੇਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਘਰੇਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ। ਝਾੜ ਵੱਲ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਚੱਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਕਿਵੇਂ ਕਿਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਸਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵਾਂਗੇ। ਬੋਲੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਉਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਓ। ਹਰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦਾ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਇਹ ਵਰਾਇਟੀ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਨਾਟਕ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਖੇਲ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਧਰਮ ਵਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਆਦਿ ਵੀ ਕੋਈ ਨਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਹੁਬਹੁ ਚੱਲਦੇ ਆਉਣਗੇ। ਵਿਘਨ ਵੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਰਪੀਟ ਆਦਿ ਦੇ ਵੀ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਯੁੱਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੋਲੋ, ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ - ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੇ ਕਲਯੁੱਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ

ਹੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਕਾਮ ਨੂੰ ਜਿਤੋ। ਇਸ ਤੇ ਹੀ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੱਡਿਆਂ-ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਗਵਰਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਕੇ ਸਾਰੇ ਚਲੇ ਆਉਣਗੇ ਇਸ ਲਈ ਯੁੱਕਤੀ ਰਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਜਾਣ। ਵੱਡਿਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਕੇ ਢੇਰ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਵੀ ਆ ਜਾਵੇ। ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਲਿਖਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਵਾਓ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੋਂ ਸਮਝਾਓ ਜ਼ਰੂਰ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰੋ ਅਤੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਤਨੇ ਢੇਰ ਆਉਣ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਨੀਂਦਰ ਫਟਾਉਣੀ ਪਵੇ। ਸਰਵਿਸ ਨਾਲ, ਯੋਗ ਨਾਲ ਬਲ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਉਬਾਸੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਝੁਟਕਾ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਕਮਾਈ ਨਾਲ ਪੇਟ ਭਰ ਗਿਆ ਫਿਰ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਰੈਗੂਲਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਬਾਸੀ ਦੀਵਾਲਾ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਖਾਤੇ ਹਨ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਬਾਸੀ ਆਦਿ ਕਦੇ ਆਵੇਗੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਮਿੱਤਰ ਸਬੰਧੀ ਆਦਿ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਬਾਸੀ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਬਾਸੀ ਆਦਿ ਕਦੇ ਆਵੇਗੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਸੌਣਾ, ਉੱਠਣਾ, ਬੈਠਣਾ ਕਾਇਦੇਸਿਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਐਕੂਰੇਟ ਆਤਮਾ ਲੀਵਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਸਲੈਂਡਰ ਬਣੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਲੀਵਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। (ਲੀਵਰ, ਸਲੈਂਡਰ ਇਹ ਘੜੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ) ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬੰਧਨ ਮੁਕਤ ਬਣਨ ਤੇ ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬੁੱਧੀ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਦਾ ਭਰਭੂਰ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣ, ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕਰਧਾਰੀ ਹੋਕੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਹੈ।
2. ਨੀਂਦ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਬਣ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬਲ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਸੁਸਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਝੁਟਕਾ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਰਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਪਿਆਰ ਦੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਭਵ: ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਮਤਲਬ ਸਭ ਦੇ ਪਿਆਰੇ। ਹੱਦ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਨਹੀਂ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਪਿਆਰੇ। ਜੋ ਪਿਆਰ ਕਰੇ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰੇ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਸਭ ਦੇ ਪਿਆਰੇ। ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਤੁਹਾਡੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਭਾਵਨਾ ਪਿਆਰ ਦੀ ਹੋਵੇ - ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਭ ਦੇ ਪਿਆਰੇ। ਕੋਈ ਇੰਸਲਟ ਕਰੇ, ਨਫਰਤ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਿਆਰ ਤੇ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਕਤ ਉਹ ਪਰਵਸ਼ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੋ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਸਦਾ ਹਰਸ਼ਿਤ, ਸਦਾ ਸੁੱਖੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਹਨ।
